

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1355/2024
17.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: др Илије Зиндовића, председника већа, Драгане Миросављевић, Мирјане Андријашевић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Никола Петровић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Драгица Живковић адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2262/23 од 10.10.2023. године, у седници одржаној 17.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2262/23 од 10.10.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2262/23 од 10.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П 635/22 од 16.05.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му преда у посед део катастарске парцеле .. КО Пожаревац који држи, све према налазу судског вештака геодетске струке Милана Бурсаћа из ... од 10.05.2021. године и то у површини од 101 м², означеног на скици 3 бројем 6, оивиченог следећим мерама и границама: од детаљне тачке број 8 у дужини од 4,47 метара до детаљне тачке број 9, од детаљне тачке број 9 у дужини 11,65 метара до детаљне тачке број 18, од детаљне тачке број 18 у дужини од 13,54 метара до детаљне тачке број 17, од детаљне тачке број 17 у дужини од 3,60 метара до детаљне тачке број 19 и од детаљне тачке број 19 у дужини 25,37 метара до детаљне тачке број 8, испражњен од лица и ствари. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој, на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 118.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2262/23 од 10.10.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Пожаревцу П 635/22 од 16.05.2023. године. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11...10/23), у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови из члана 404. став 1. овог закона за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Ценећи испуњеност наведених услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни суд је имао у виду да из навода ревизије тужиоца не произилази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба новог тумачења права. Тужилац уз ревизију није доставио, нити се позвао на пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању судова у истој или сличној чињеничноправној ствари, тако да нема ни потребе за уједначавањем судске праксе. У конкретном случају, нижестепени судови су одлуку о тужбеном захтеву којим је тражена предаја непокретности у посед донели уз правилну примену одредби члана 37. и 28. став 4. Закона о основама својинскоправних односа као релевантног материјалног права када су утврдили да је тужена имала савесну и мирну државину над земљиштем купљеним од продавца Радише Живановића у виђеном стању, ограђено са свих страна. При томе, наводима ревизије се оспорава правилност утврђеног чињеничног што не може бити разлог за изјављивање посебне ревизије према члану 404. став 1. ЗПП.

Имајући у виду наведено, Врховни суд је применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 26.08.2020. године а означена вредност предмета спора износи 10.000,00 динара и очигледно не прелази динарску

противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору ради предаје непокретности у посед у коме означена вредност предмета спора не прелази законом прописани новчани цензус за допуштеност ревизије по члану 403. став 3. ЗПП, то је Врховни суд нашао да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Др Илија Зиндовић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић